

ДНІПРОПЕТРОВСЬКИЙ АПЕЛЯЦІЙНИЙ АДМІНІСТРАТИВНИЙ СУД

У Х В А Л А

Копія

15 лютого 2016 року

справа № 808/8491/14

Суддя Дніпропетровського апеляційного адміністративного суду **Прокопчук Т.С.**, розглянувши матеріали апеляційної скарги Костянтинівської об'єднаної державної податкової інспекції Головного управління Державної фіскальної служби у Донецькій області

на постанову Запорізького окружного адміністративного суду від 15 вересня 2015 року по адміністративній справі за адміністративним позовом Костянтинівської об'єднаної державної податкової інспекції Головного управління Державної фіскальної служби у Донецькій області до Товариства з обмеженою відповідальністю «КЗВА» про стягнення коштів з рахунків платника податків у банках, -

ВСТАНОВИВ:

28 листопада 2014 року (відповідно до опису вкладення у цінний лист та штампеля на поштово конверті, адміністративний позов Костянтинівської об'єднаної державної податкової інспекції Головного управління Міндоходів у Донецькій області (далі по тексту - Костянтинівська ОДПІ ГУ Міндоходів у Донецькій області) відправлений 21 листопада 2014 року) позивач Костянтинівська ОДПІ ГУ Міндоходів у Донецькій області звернувся до Запорізького окружного адміністративного суду з адміністративним позовом до відповідача Товариства з обмеженою відповідальністю «КЗВА» (далі по тексту – ТОВ «КЗВА») про стягнення коштів з рахунків платника податків у банках.

Постановою Запорізького окружного адміністративного суду від 15 вересня 2015 року у задоволенні адміністративного позову Костянтинівської об'єднаної державної податкової інспекції Головного управління Державної фіскальної служби у Донецькій області (далі по тексту - Костянтинівська ОДПІ ГУ ДФС у Донецькій області) до ТОВ «КЗВА» про стягнення коштів з рахунків платника податків у банках відмовлено.

Не погодившись з постановою суду першої інстанції, позивач Костянтинівська ОДПІ ГУ ДФС у Донецькій області оскаржила її в апеляційному порядку.

Відповідно до ч. 2 ст. 189 КАС України, отримавши апеляційну скаргу, суддя-доповідач протягом трьох днів перевіряє її відповідність вимогам ст. 187 КАС України.

Перевіривши апеляційну скаргу на відповідність вимогам ст. 187 КАС України, було встановлено, що зазначену апеляційну скаргу було подано з порушенням вимог закону, що полягає в наступному.

Відповідно до матеріалів адміністративної справи, апеляційну скаргу було подано після закінчення строків апеляційного оскарження, а також з порушенням вимог п. 1 ч. 2 ст. 187 КАС України, а саме: апелянткою Костянтинівською ОДПІ ГУ ДФС у Донецькій області в апеляційній скарзі не вірно зазначено найменування адміністративного суду апеляційної інстанції, до якого подається апеляційна скарга, зокрема: апеляційна скарга адресована Донецькому апеляційному адміністративному суду, у зв'язку з чим апелянту Костянтинівській ОДПІ ГУ ДФС у Донецькій області необхідно було уточнити (вірно вказати) найменування суду апеляційної інстанції; з порушенням вимог ч. 3 ст. 187 КАС України, оскільки апелянткою Костянтинівською ОДПІ ГУ ДФС у Донецькій області в апеляційній скарзі не зазначено чи бажає представник апелянта Костянтинівської ОДПІ ГУ ДФС у Донецькій області взяти участь у судовому засіданні суду апеляційної інстанції, чи просить суд розглянути адміністративну справу за відсутності представника апелянта Костянтинівської ОДПІ ГУ ДФС у Донецькій області, а також з порушенням вимог ч. 6 ст. 187 КАС України, у зв'язку з тим, що апелянткою Костянтинівською ОДПІ ГУ ДФС у Донецькій області до апеляційної скарги не додано документ про сплату судового збору або документ в підтвердження звільнення апелянта Костянтинівської ОДПІ ГУ ДФС у Донецькій області від сплати судового збору за подання апеляційної скарги на постанову суду першої інстанції по адміністративній справі за адміністративним позовом майнового характеру до суду апеляційної інстанції (клопотання апелянта Костянтинівської ОДПІ ГУ ДФС у Донецькій області про звільнення апелянта Костянтинівської ОДПІ ГУ ДФС у Донецькій області від сплати судового збору за подання апеляційної скарги на постанову суду першої інстанції по адміністративній справі за адміністративним позовом майнового характеру до суду апеляційної інстанції, в порядку ст. 8 Закону України «Про судовий збір», враховуючи скрутний матеріальний стан та відсутність коштів на рахунок апелянта Костянтинівської ОДПІ ГУ ДФС у Донецькій області, суддею не задоволено; посилаючись на постанову Верховного Суду України від 30.06.2015 року № 21-598а15 відповідно до змісту якої, якщо на момент подання адміністративного позову до суду першої інстанції органи Державної фіскальної служби, відповідно до приписів ст.5 Закону України «Про судовий збір», були звільнені від сплати судового збору, то ставка судового збору, яка необхідна для обчислення збору за подання його апеляційної скарги потрібна становить 0 грн., суддею визнані безпідставними).

Ухвалою судді Дніпропетровського апеляційного адміністративного суду від 11 грудня 2015 року апеляційна скарга Костянтинівської ОДПІ ГУ ДФС у Донецькій області на постанову Запорізького окружного адміністративного суду від 15 вересня 2015 року залишена без руху, у зв'язку з не відповідністю вимогам ст. 187 КАС України та пропущенням процесуальних строків на апеляційне оскарження та апелянту Костянтинівської ОДПІ ГУ ДФС у Донецькій області надано строк на їх виправлення протягом тридцяти днів з моменту отримання ухвали судді Дніпропетровського апеляційного адміністративного суду від 11 грудня 2015 року про залишення апеляційної скарги без руху надати суду апеляційної інстанції клопотання про поновлення строку апеляційного оскарження постанови Запорізького окружного адміністративного суду від 15 вересня 2015 року із зазначенням причин пізнього оскарження постанови Запорізького окружного адміністративного суду від 15 вересня 2015 року для поновлення пропущеного строку на її апеляційне оскарження, а також вірно вказати найменування суду апеляційної інстанції та зазначити чи бажає представник апелянта Костянтинівської ОДПІ ГУ ДФС у Донецькій області взяти участь у судовому засіданні суду

апеляційної інстанції, чи просить суд розглянути адміністративну справу за відсутності представника апелянта Костянтинівської ОДПІ ГУ ДФС у Донецькій області, а також надати суду апеляційної інстанції оригінал квитанції про сплату судового збору за подання апеляційної скарги на постанову суду першої інстанції по адміністративній справі за адміністративним позовом майнового характеру до суду апеляційної інстанції на суму 2009 грн. 70 коп. на підтвердження сплати судового збору.

Як вбачається із матеріалів адміністративної справи, копія ухвали судді Дніпропетровського апеляційного адміністративного суду від 11 грудня 2015 року про залишення апеляційної скарги без руху отримана уповноваженою особою апелянта Костянтинівської ОДПІ ГУ ДФС у Донецькій області Палько – 06 січня 2016 року, про що свідчить поштове повідомлення в матеріалах адміністративної справи, однак ухвала судді Дніпропетровського апеляційного адміністративного суду від 11 грудня 2015 року протягом тридцяти днів з моменту її отримання апелянткою Костянтинівською ОДПІ ГУ ДФС у Донецькій області виконана не в повному обсязі, зазначені недоліки апелянткою Костянтинівською ОДПІ ГУ ДФС у Донецькій області протягом тридцяти днів з моменту її отримання усунені частково, з яких вбачається наступне.

09 лютого 2016 року (відповідно до штампеля на копії поштового конверту, апеляційна скарга Костянтинівської ОДПІ ГУ ДФС у Донецькій області на усунення недоліків відправлена 03 лютого 2016 року) від апелянта Костянтинівської ОДПІ ГУ ДФС у Донецькій області на адресу Дніпропетровського апеляційного адміністративного суду надійшла виправлена, на думку апелянта Костянтинівської ОДПІ ГУ ДФС у Донецькій області, апеляційна скарга відповідно до змісту якої, на виконання вимог п. 1 ч. 2 ст. 187 КАС України, апелянткою Костянтинівською ОДПІ ГУ ДФС у Донецькій області в апеляційній скарзі вірно зазначено найменування адміністративного суду апеляційної інстанції, до якого подається апеляційна скарга, на виконання вимог ч. 3 ст. 187 КАС України, апелянткою Костянтинівською ОДПІ ГУ ДФС у Донецькій області вказано про не бажання взяти участь у судовому засіданні суду апеляційної інстанції та заявлено клопотання про поновлення строку апеляційного оскарження постанови Запорізького окружного адміністративного суду від 15 вересня 2015 року. Водночас причиною пізнього оскарження постанови Запорізького окружного адміністративного суду від 15 вересня 2015 року апелянт Костянтинівська ОДПІ ГУ ДФС у Донецькій області зазначає віддаленість та відсутність фінансування апелянта Костянтинівської ОДПІ ГУ ДФС у Донецькій області, у зв'язку з чим представник апелянта Костянтинівської ОДПІ ГУ ДФС у Донецькій області не був присутній в судовому засіданні суду першої інстанції 15 вересня 2015 року надавши клопотання про розгляд справи за його відсутності. Вказану апелянткою Костянтинівською ОДПІ ГУ ДФС у Донецькій області причину пізнього оскарження постанови Запорізького окружного адміністративного суду від 15 вересня 2015 року не вважаю поважною, з огляду на наступне.

Апелянт Костянтинівська ОДПІ ГУ ДФС у Донецькій області мав право бути присутнім в судовому засіданні суду першої інстанції 15 вересня 2015 року, однак не скористався ним, надавши клопотання про розгляд справи за його відсутності, що не може бути причиною пізнього оскарження постанови Запорізького окружного адміністративного суду від 15 вересня 2015 року.

Твердження апелянта Костянтинівської ОДПІ ГУ ДФС у Донецькій області, що, нібито, копія оскаржуваної ним постанови Запорізького окружного адміністративного суду від 15 вересня 2015 року замість апелянта Костянтинівської ОДПІ ГУ ДФС у Донецькій області надіслана на адресу ГУ ДФС у Запорізькій області не відповідають дійсності та спростовуються матеріалами даної адміністративної справи, зокрема, поштовою повідомленням в матеріалах адміністративної справи, з якого вбачається, що саме уповноваженою особою апелянта Костянтинівської ОДПІ ГУ ДФС у Донецькій області Жмурко, а не ГУ ДФС у Запорізькій області була отримана 27 жовтня 2015 року копія постанови Запорізького окружного адміністративного суду від 15 вересня 2015 року (а.с. 68), про що вже було зазначено в ухвалі судді Дніпропетровського апеляційного адміністративного суду Прокопчук Т.С. від 11 грудня 2015 року.

Твердження апелянта Костянтинівської ОДПІ ГУ ДФС у Донецькій області, що, начебто, копія оскаржуваної ним постанови суду першої інстанції отримана апелянткою Костянтинівською ОДПІ ГУ ДФС у Донецькій області 12 листопада 2015 року поштовим зв'язком та, нібито, підтверджується вхідним штампелем від 12 листопада 2015 року № 261/7, також суперечать матеріалам адміністративної справи, оскільки є хибними та такими, що не можуть братись суддею до уваги з тих підстав, що підтвердженням отримання поштової кореспонденції є саме поштове повідомлення про вручення рекомендованого поштового відправлення, а не вхідний штампель реєстрації підприємства, про що також було зазначено в ухвалі судді Дніпропетровського апеляційного адміністративного суду Прокопчук Т.С. від 11 грудня 2015 року.

Разом з тим, з матеріалів адміністративної справи вбачається, що саме **27 жовтня 2015 року особисто уповноваженій особі Костянтинівської ОДПІ ГУ ДФС у Донецькій області - Жмурко** копію оскаржуваної нею постанови суду першої інстанції, про що зроблена відповідна письмова відмітка працівником пошти (а.с. 68).

А той факт, що працівниками Костянтинівської ОДПІ ГУ ДФС у Донецькій області в період часу з **27 жовтня 2015 року по 12 листопада 2015 року не реєструвалася** у відповідному журналі реєстрації вхідної кореспонденції Костянтинівської ОДПІ ГУ ДФС у Донецькій області оскаржуваною нею копія постанови суду першої інстанції не є поважною причиною пропуску строку на апеляційне оскарження постанови Запорізького окружного адміністративного суду від 15 вересня 2015 року, а навпаки **свідчить про неналежну організацію роботи на підприємстві**, безвідповідальність працівників та відсутність вимогливості і контролю за підлеглими з боку адміністрації. Костянтинівською ОДПІ ГУ ДФС у Донецькій області не вжиті заходи щодо притягнення до відповідальності винних осіб, що ставить під сумнів обставини, викладені в апеляційній скарзі Костянтинівської ОДПІ ГУ ДФС у Донецькій області.

Крім того, вважаю, що необхідне наголосити на тому, що як вбачається із матеріалів адміністративної справи, апелянткою Костянтинівською ОДПІ ГУ ДФС у Донецькій області до апеляційної скарги не додано жодного доказу на підтвердження своїх доводів.

Також, апелянткою Костянтинівською ОДПІ ГУ ДФС у Донецькій області до виправленої, на думку апелянта Костянтинівської ОДПІ ГУ ДФС у Донецькій області, апеляційної скарги, яка надійшла на адресу Дніпропетровського апеляційного адміністративного суду 09 лютого 2016 року, в порушення ч. 6 ст. 187 КАС України, не додано копію довіреності на представника – 1 аркуш та копію наказу про призначення керівника інспекції – 1 аркуш, зазначених апелянткою Костянтинівською ОДПІ ГУ ДФС у Донецькій області особисто в додатках до апеляційної скарги, що підтверджується актом, складеним працівниками відділу документально забезпечення Дніпропетровського апеляційного адміністративного суду від 09 лютого 2016 року.

Разом з тим, в порушення вимог ч. 6 ст. 187 КАС України, апелянткою Костянтинівською ОДПІ ГУ ДФС у Донецькій області до апеляційної скарги, яка надійшла на адресу Дніпропетровського апеляційного адміністративного суду 09 лютого 2016 року, знов ж таки не додано документ про сплату судового збору або документ в підтвердження звільнення

*343*6907202*1*2*

*343*6907202*1*2*

апелянта Костянтинівської ОДПІ ГУ ДФС у Донецькій області від сплати судового збору за подання апеляційної скарги на постанову суду першої інстанції по адміністративній справі за адміністративним позовом майнового характеру до суду апеляційної інстанції.

Натомість, 09 лютого 2016 року (відповідно до опису вкладення у рекомендованій лист та штемпеля на поштовому конверті, повторне клопотання апелянта Костянтинівської ОДПІ ГУ ДФС у Донецькій області про звільнення апелянта Костянтинівської ОДПІ ГУ ДФС у Донецькій області від сплати судового збору відправлено 03 лютого 2016 року) від апелянта Костянтинівської ОДПІ ГУ ДФС у Донецькій області на адресу Дніпропетровського апеляційного адміністративного суду надійшло повторне клопотання апелянта Костянтинівської ОДПІ ГУ ДФС у Донецькій області про звільнення апелянта Костянтинівської ОДПІ ГУ ДФС у Донецькій області від сплати судового збору за подання апеляційної скарги на постанову суду першої інстанції по адміністративній справі за адміністративним позовом майнового характеру до суду апеляційної інстанції, відповідно до ст. 8 Закону України «Про судовий збір», вказуючи, що апелянт Костянтинівська ОДПІ ГУ ДФС у Донецькій області є бюджетною установою і отримує асигнування, відповідно до затвердженого кошторису та є територіальним органом Державної фіскальної служби, до 01.09.2015 року органи Державної фіскальної служби, відповідно до ст. 5 Закону України «Про судовий збір» (в редакції, що діяла до 01.09.2015 року) були звільнені від його сплати, у зв'язку з чим бюджетом на 2015 рік кошти на сплату судового збору органами Державної фіскальної служби передбачені не були.

Апелянт Костянтинівська ОДПІ ГУ ДФС у Донецькій області також повторно вказує на той факт, що оскільки, на момент подання адміністративного позову до суду першої інстанції органи Державної фіскальної служби України, відповідно до приписів ст.5 Закону України «Про судовий збір», були звільнені від сплати судового збору, то ставка судового збору, яка необхідна для обчислення збору за подання його апеляційної скарги, становить 0 грн., повторно посилаючись на правову позицію, висловлену в постанові Верховного Суду України від 30.06.2015 року № 21-598а15.

Розглянувши повторне клопотання апелянта Костянтинівської ОДПІ ГУ ДФС у Донецькій області про звільнення апелянта Костянтинівської ОДПІ ГУ ДФС у Донецькій області від сплати судового збору за подання апеляційної скарги на постанову суду першої інстанції по адміністративній справі за адміністративним позовом майнового характеру до суду апеляційної інстанції, в порядку ст. 8 Закону України «Про судовий збір», а також вивчивши наведені у ньому підстави, приходжу до висновку про відсутність підстав для його задоволення, з огляду на наступне.

Питання зменшення розміру судових витрат або звільнення від їх оплати, відстрочення та розстрочення судових витрат врегульовані ст. 88 КАС України.

Так, відповідно до ст. 88 КАС України, суд, враховуючи майновий стан сторони, може своєю ухвалою зменшити розмір належних до оплати судових витрат чи звільнити від їх оплати повністю або частково, чи відстрочити або розстрочити сплату судових витрат на визначений строк.

Особа, яка вважає свій майновий стан незадовільним, через що в неї існують перешкоди для доступу до правосуддя, має подати до суду відповідне клопотання і документи, які свідчили б про важкий майновий стан (податкова декларація про доходи, довідка про заробітну плату, пенсію, стипендію, тощо).

Відповідно до ч. 4 ст. 12 ст. 8 Закону України «Про судовий збір», враховуючи майновий стан сторони, суд може своєю ухвалою відстрочити або розстрочити сплату судового збору на певний строк, але не довше, ніж до ухвалення судового рішення у справі. Суд може зменшити розмір судового збору або звільнити від його сплати на підставі, зазначеній у частині першій цієї статті.

Виключний перелік заяв та клопотань, за подання яких не справляється судовий збір, встановлений частиною 2 статті 3 Закону України «Про судовий збір».

Статтею 5 Закону України «Про судовий збір» також встановлено перелік категорій осіб, які звільняються від сплати судового збору. Зазначені переліки є вичерпними і розширеному тлумаченню не підлягають.

Дійсно, статтею 5 Закону України «Про судовий збір» в редакції до 01.09.2015 року, органи Державної фіскальної служби України були звільнені від сплати судового збору. Разом з тим, Законом України № 484-VIII від 22.05.2015 року «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо сплати судового збору», який набув чинності з 01.09.2015 року, статтю 5 Закону України «Про судовий збір» викладено в новій редакції, де відсутні пільги державним органам щодо звільнення від сплати судового збору. Тобто, відповідальність за сплату судового збору державними органами держава взяла на себе. Відтак, посилення суб'єкта владних повноважень в своїй виправленій апеляційній скарзі, яка надійшла на адресу Дніпропетровського апеляційного адміністративного суду 09 лютого 2016 року, на відсутність фінансування для сплати судового збору є безпідставними.

З огляду на викладене, апелянт Костянтинівська ОДПІ ГУ ДФС у Донецькій області не відноситься до осіб, які звільнені від сплати судового збору та повинен сплачувати судовий збір.

У розумінні приписів ст. 8 Закону України «Про судовий збір», відстрочення або розстрочення сплати судового збору, зменшення розміру судового збору, звільнення його від сплати може мати місце за наявності виключних обставин.

До того ж, вважаю, за можливе наголосити на тому, що даною статтею передбачено право суду, а не обов'язок щодо відстрочки, розстрочки, зменшення розміру судового збору або звільнення від сплати судового збору.

Що стосується повторного посилання апелянта Костянтинівської ОДПІ ГУ ДФС у Донецькій області на правову позицію, висловлену в постанові Верховного Суду України від 30.06.2015 року № 21-598а15 відповідно до змісту якої, якщо на момент подання адміністративного позову до суду першої інстанції органи Державної фіскальної служби України, відповідно до приписів ст.5 Закону України «Про судовий збір», були звільнені від сплати судового збору, то ставка судового збору, яка необхідна для обчислення збору за подання його апеляційної скарги потрібна становити 0 грн., повторно зазначаю наступне.

З аналізу вищевикладеного слідує, що при розрахунку розміру судового збору слід враховувати лише ставку, яка підлягає сплаті по певній категорії справ, без урахування пільг, якими користувалися певні суб'єкти при поданні позовів в силу приписів законодавства, що діяло на той час.

Дійсно, саме апелянт Запорізька митниця ДФС на час подання адміністративного позову був звільнений від сплати судового збору, в той час як за подання позовів про стягнення адміністративно-господарських санкцій та пені мав сплачувати судовий збір та дана категорія справ не звільнялася від сплати судового збору.

Оскільки, на момент подання апеляційної скарги органи Державної фіскальної служби України як суб'єкт не мають пільг щодо сплати судового збору та за подання позовів по відповідній категорії справ мав сплачуватися судовий збір, вважаю, що підстави для задоволення клопотання відсутні.

Посилання апелянта Костянтинівської ОДПІ ГУ ДФС у Донецькій області в своїй виправленій апеляційній скарзі,

яка надійшла на адресу Дніпропетровського апеляційного адміністративного суду 09 лютого 2016 року, на відсутність фінансування для сплати судового збору є необґрунтованими, оскільки дана обставина не є встановленою законом підставою для звільнення від сплати судового збору.

Суддя критично оцінює повторно надане апелянтом Костянтинівською ОДПІ ГУ ДФС у Донецькій області клопотання, яке надійшло на адресу Дніпропетровського апеляційного адміністративного суду 09 лютого 2016 року, про звільнення апелянта Костянтинівської ОДПІ ГУ ДФС у Донецькій області від сплати судового збору за подання апеляційної скарги на постанову суду першої інстанції по адміністративній справі за адміністративним позовом майнового характеру до суду апеляційної інстанції, в порядку ст. 8 Закону України «Про судовий збір», з огляду на те, що у спірних правовідносинах апелянт Костянтинівська ОДПІ ГУ ДФС у Донецькій області виступає як орган державної влади, тобто як представник держави через якого вона набуває і здійснює свої права та обов'язки. За таких умов, вказані обставини, тобто неадекватне фінансування державою апелянта Запорізької митниці ДФС, як свого представника у спірних правовідносинах, не можуть вважатися підставою для звільнення від сплати судового збору.

Крім того, повторно наведені у виправленій апеляційній скарзі, яка надійшла на адресу Дніпропетровського апеляційного адміністративного суду 09 лютого 2016 року, підстави для звільнення від сплати судового збору не є поважними, у зв'язку з тим, що обмежене фінансування бюджетної установи не є підставою для відстрочення та розстрочення сплати судового збору, зменшення його розміру або звільнення від сплати. Аналогічна правова позиція висловлена і в Постанові Пленуму Вищого адміністративного суду від 23.01.2015 року № 2, про що також було зазначено в ухвалі суду Дніпропетровського апеляційного адміністративного суду Прокопчук Т.С. від 11 грудня 2015 року.

Аналіз такого врегулювання та судової практики дає підстави зробити висновок про те, що визначення майнового стану сторони є оціночним та залежить від доказів, якими обґрунтовується рівень майнового стану сторони. Якщо залежно від рівня майнового стану сторона позбавлена можливості сплатити судовий збір, то такі обставини є підставою на відстрочення та розстрочення судового збору, зменшення його розміру або звільнення сторони від сплати. Таке право мають і бюджетні установи. Водночас, якщо ці бюджетні установи діють, як суб'єкт владних повноважень, то обмежене фінансування такої установи не є підставою для відстрочення та розстрочення сплати судового збору, зменшення його розміру або звільнення від сплати.

При цьому звертаю увагу апелянта Костянтинівської ОДПІ ГУ ДФС у Донецькій області на тому, що клопотання, яке надійшло на адресу Дніпропетровського апеляційного адміністративного суду 09 лютого 2016 року, про звільнення апелянта Костянтинівської ОДПІ ГУ ДФС у Донецькій області від сплати судового збору за подання апеляційної скарги на постанову суду першої інстанції по адміністративній справі за адміністративним позовом майнового характеру до суду апеляційної інстанції, в порядку ст. 8 Закону України «Про судовий збір», вже було заявлене апелянтом Костянтинівською ОДПІ ГУ ДФС у Донецькій області при поданні апеляційної скарги із зазначенням аналогічних причин неможливості сплати судового збору та було залишене суддею без задоволення, про що також було зазначено в ухвалі суду Дніпропетровського апеляційного адміністративного суду Прокопчук Т.С. від 11 грудня 2015 року.

Клопотання про продовження строку, встановленого строку для усунення недоліків апеляційної скарги, відповідно до ч. 4 ст. 189 КАС України, від апелянта Костянтинівської ОДПІ ГУ ДФС у Донецькій області на адресу суду апеляційної інстанції станом на 15 лютого 2016 року не надійшло.

Враховуючи наявність вказаних недоліків апеляційної скарги, не надання суду апеляційної інстанції поважних причин пізнього оскарження постанови Запорізького окружного адміністративного суду від 15 вересня 2015 року для поновлення пропущеного строку на її апеляційне оскарження, відсутність документа про сплату судового збору за подання апеляційної скарги на постанову суду першої інстанції по адміністративній справі за адміністративним позовом майнового характеру до суду апеляційної інстанції на суму 2009 грн. 70 коп. на підтвердження сплати судового збору станом на 15 лютого 2016 року, а також відсутність клопотання про продовження строку, встановленого судом апеляційної інстанції для усунення недоліків апеляційної скарги, відповідно до ч. 4 ст. 189 КАС України, дана адміністративна справа не може бути розглянута Дніпропетровським апеляційним адміністративним судом.

Відповідно до ч. 4 ст. 189 КАС України, апеляційна скарга залишається без руху, також, у випадку, якщо вона подана після закінчення строків, установлених ст. 186 КАС України, і особа, яка її подала, не порушує питання про поновлення цього строку або, якщо подана, вказані нею у заяві, визнані неповажними. При цьому, протягом тридцяти днів з моменту отримання ухвали про залишення апеляційної скарги без руху, особа має право звернутися до суду апеляційної інстанції з заявою про поновлення строків або вказати інші підстави для поновлення строків.

Якщо заяву не буде подано особою в зазначений строк або вказані нею підстави для поновлення строку апеляційного оскарження будуть визнані неповажними, суддя-доповідач відмовляє у відкритті апеляційного провадження.

За таких обставин, суддя вважає за необхідне відмовити апелянту Костянтинівській ОДПІ ГУ ДФС у Донецькій області у відкритті апеляційного провадження за апеляційною скаргою Костянтинівської ОДПІ ГУ ДФС у Донецькій області на постанову Запорізького окружного адміністративного суду від 15 вересня 2015 року у даній адміністративній справі.

Керуючись ч. 2 ст. 186, ч. 4 ст. 189 КАС України, суддя, -

УХВАЛИВ:

Відмовити Костянтинівській об'єднаній державній податковій інспекції Головного управління Державної фіскальної служби у Донецькій області у відкритті апеляційного провадження за апеляційною скаргою Костянтинівської об'єднаній державній податковій інспекції Головного управління Державної фіскальної служби у Донецькій області на постанову Запорізького окружного адміністративного суду від 15 вересня 2015 року по адміністративній справі за адміністративним позовом Костянтинівської об'єднаній державній податковій інспекції Головного управління Державної фіскальної служби у Донецькій області до Товариства з обмеженою відповідальністю «КЗВА» про стягнення коштів з рахунків платника податків у банках.

Ухвала Дніпропетровського апеляційного адміністративного суду набирає законної сили через п'ять днів після направлення її копій особам, які беруть участь у справі, але може бути оскаржена в касаційному порядку до Вищого адміністративного суду України протягом двадцяти днів з дня набрання чинності.

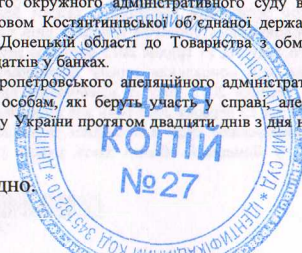
Суддя
3 оригіналом згідно.
Помічник судді:

Т.С. Прокопчук

А.П. Аксьонова

*343*6907202*1*2*

*343*6907202*1*2*